

בס"ד כ' אייר ה'תשע"ט

הדלקת נרות - 19:18

צאת השבת - 20:09

רבנו תם - 21:04

שעון קיץ - מהלוח המדוייק של "אור החיים"
ע"פ "אופק תל אביב"

שנה תשע עשרה - עלון מס' 963

@ ניתן להקדיש העלון והשיעור בלוויין של הרה"ג
הראשלי"צ יצחק יוסף שליט"א, לרפואה, ברכה, פונסה
טובה, זיווג, הצלחה, זש"ק ולהבדיל לעילוי נשמת
יקיריכם. טל' המערכת : 054-7743834, 08-9437333

אברהם יגל

לעיני בבאי מוסאי בן אברהם ז"ל
לרפואת ולהצלחת כל עם ישראל ובכללם לאברהם יגל בן רעות נ"י

כפטי"דון: "ה' עוז"
(ירמיה טז)

השבת לה' לעומר
פרקי אבות - פרק ד'

פרשת בחוקתה חזק חזק וזדחזק

השיעור בלויין יחל ב- 21:30
בדוק ומנוסה- סגולה להשתתף
בסעודה רביעית "אוהל-מועד"
מלפניי הפרשה:

❏ "ואכלתם לחמכם לשיבתי"

פירש"י: אוכל קמעה והוא מתברך במעו. המאכל, היה
אומר בעל הצמח צדק, הוא עניין גדול.

אפשר לעשות מ"מאכל" - "מלאך". כשמברכים
"המוציא לחם מן הארץ", הכוונה שמוציאים את
הלחם מהארציות, ועושים מזה דבר רוחני, שמיימי.

❏ "אלה המטויות אשר ציה ה' את משה אל בני
ישראל בהר סיני"

"הר" רומז לגאווה, שמגביה עצמו לרום. "סיני" רומז
לענוה כי היה נמוך שבהרים. לפעמים צריכים להתנהג
בגאווה כמו שכתוב "ויגבה לבו בדרכי ה'" ולפעמים
צריכים להתנהג בענווה.

❏ "ורדו בכם שינאיכם ונסתם ויין רודף אתכם"
לכאורה מה קלה היא זו: "וואין רודף אתכם", אדרבה
ברכה יש בזה שאין מי שירדוף אחריהם? אלא ביאר
הגר"א על פי מה שנאמר במדרש על הפסוק "והאלוקים
יקש את הנרדף" (קהלת ג. טו), אפילו צדיק רודף רשע
בכל זאת אלוקים יקש את הנרדף (תנחומא אמור טו)
נמצא שאם היו רודפים אותם היה להם זה לברכה שהרי
ה' בא לעזרתם להצילם כי נרדפים, לכן אמר "וואין רודף
אתכם." ("ואוצרות התורה" בשם הגר"א)

❏ "וזכרתה את בריתי יעקוב..." (כיו-מיב)

כל יעקב שבת"ן חסר "ויני" חוץ מחמישה מלאים.
ארבעה כנגד ארבע מלכיות ואחד לכשיכלו ותבוא הנחמה.
וזהו בנין אב שבכולם, ללמדנו-שהמכוון בהם הוא על
הגאולה העתידה והוא הכתוב בירמיהו "הנני שב שבות
אהלי יעקב". (ב. בר דין הי"ו)

❏ "אלה המצויות אשר ציה ה'" (כו/לד)

מצויות במילוי אותיות: מ"ם, צד"י, וי"ו, ת"ן - עולה
במספר שמונה מאות ושתיים עשרה (812) וזה בגימטריא
"תלמידי חכמים". "חכם לב יקח מצות". (בעל הטורים)

פינת הניבים והפזמונים

אדם דואג על אבוד דמיו ואינו דואג על אבוד ימיו
דמיו אינם עוזרים ימיו אינם חוזרים.

הנכס היקר ביותר הנמצא ברשותו של האדם הוא
הזמן. האדם אינו מוטרד מהזמן, שהוא המשאב
היקר ביותר, בעוד שהוא מוטרד מכסף, שאין לו
בעצם משמעות. מצויים אנשים שכל רגע יקר להם
מאד והם מפקימם ממנו את המרב.

❏ הקב"ה מרבה שפע ברכות לעם ישראל אם
ילכו בדרך התורה וקיום המצוות.

❏ בצד הברכות יש תוכחות וקללות אם יעזבו חס
וחלילה את התורה ומצוותיה.

❏ לבסוף דברי נחמה אם ישו בו מדרכס הרעה,
הקב"ה יסלח להם.

❏ "אם בחוקתי תלכו"

שלא יהא הילוכך ומשאך ומתנך אלא ב"אם", תעשם
עיקר ואל תעשם טפל.

❏ "ועץ השדה ייתן פריו"

"עץ" רומז לתורה שנאמר: "עץ חיים היא למחזיקים
בה". "ועץ השדה" גימטריא "תלמוד" פרי"ו נטרקיון
"ושפתי רננות יהלל פי" שהלימוד צריך להיות בזמרה
ושמחה. (מאור חיים)

❏ "וייסרת אתכם אף אני"

כשאב מכה את בנו כואב גם לו עצמו, מתייסר אף הוא
בייסוריו. אף הקב"ה כשמכה את ישראל כואב לו,
"וייסרתי אתכם - אף אני"...

❏ "ואכלתם לחמכם לשיבתי"

מובא בשם הבעל ה"יתניא" לגבי מה שחז"ל אומרים
על המאמר "תהא צדיק ולא תהא רשע", שזה מדובר
על אכילה, וכן הנה אפשר לומר זה מה שכתוב כאן
בפסוק, "ואכלתם לחמכם לשיבתי", לשיבתי ר"ת לתקן
עולם במלכות שדי שחייב לצאת כבוד שמים אפילו
באכילה. (אדמו"ר מקאליב זי"ע)

❏ "איש כי יפלא נדר" (כו, ב)

למה נאמרה פרשת ערכין מיד אחרי התוכחה? שלא
יחשוב האדם אחרי ששמע את כל הקללות האיומות
האלה שאין לו ערך חס ושלוש ... על כן מבארת התורה
מיד, כי אכן יש ערך לכל אדם. (החווה מלובלין)

❏ "והקימותי את בריתי אתכם"

עד הנה הטיבותי לכם בגלל הברית אשר כרתי עם
אבותיכם אבל עתה כשתשמרו את תורת ומצוותי לא
אצטרך להזכיר לכם ברית ראשונים אלא "והקימותי את
בריתי אתכם", בזכותכם...

❏ "וישבתם על הארץ לבטח"

"וישבתם" אותיות יום שבת. כאשר נשמור שבת נשב
בביטחון. (הרב שליט"א)

הסירו מכתוב מדור עמי! העלון טעון גניזה. אין לעיין בעלון בשעת התפילה וקריאת התורה. במקום שיש עירוב, יש לטלטל ע"י קטן.

ניתן להוריד את העלון באתרים הדתיים "לדעת" ו-"חיידוש": <http://www.hidush.co.il/> <http://ladaat.info/>

י"ל ע"י ארגון "אברהם יגל" 054-7743834

מדוע לא מוזכר שם ה' כלל

"ואף גם זאת" (כו' לו)

אומר רבינו בחיי שיש בפרשה מהפסוק "ואם לא תשמעו ליי' עד הפסוק "געלה נפשם", ש"ץ (390) מילים, ובכל הקטע הזה לא מוזכר שם ה' כלל. ומסביר שהדבר בא לרמוז על אותו 390 שנים שחטאו השבטים בארץ, כאשר אמרו "אין לנו חלק בדוד ולא נחלה לנו בן יש"י" (שמואל ב' כו'). רמז נוסף ניתן למצוא בפסוק "ושבועתו לישחק" (דברי הימים א טז) שנכתב באות ש"י" אבל נקרא באות צד"י, (ש"ץ) שהקב"ה נשבע ליצחק שאם אין בניו חוטאים יותר משי"ץ שנים הוא לא יגלה אותם מן הארץ.

זה מה שנאמר בבבאי "ואני נתתי לך את שני עוונם למספר ימים שלש מאות ותשעים יום, יום לשנה יום לשנה יום לשנה נתתיו לך" (יחזקאל ד' ה).

מדרך הקבלה יש הפרש והבדל גדול בין לשון **אף** ללשון **גם** אע"פ ששניהם לשון רבוי, כי לשון **"אף"** ירמוז למידת הדין ולשון **"גם"** ירמוז למדת רחמים, מלשון גמילות חסדים. (רבינו בחיי)

"בניד כשתילי זתים" - חינוך

עבור ילדים הסובלים מהפרעות קשב וריכוז נדרשת קביעת לוח זמנים ברור ומוגדר לכל שלבי היום. הגדרה ברורה שכזו מאפשרת לילד עוגן להיאחז בו בשגרת יומו המסחרר. היא תורמת ליצירת שגרה מדודה ומדויקת שתמנע מהם שעמום וחוסר וודאות מצד אחד, ומצד שני מונעת מהם גם בלבול שבסופו של דבר בא לידי ביטוי בהתפרעויות שונות.

"הצפה הזותית"

חשוב להדגיש שפעמים יש קושי לילדים עם הפרעות קשב להתנהל על פי הכללים כאשר הם מוקפים בגירויים רבים. ובאמת הורים רבים מתלוננים שאין באפשרותם "למצוא זמן לעצמם" בשל העובדה שההתעסקות עם הילדים נסובה דווקא על דברים שדרשו מילדיהם ואלו לא ביצעו אותם כנדרש.

יש להבין שריבוי גירויים מקשה על הילדים בהבנת המטלה ובהתמדה שלה לאורך זמן, לכן ההורה או המורה חייבים להקפיד להבהיר לילד מהי הציפייה שלו במטלה שנתן לילד.

שיעור התורה הגדול בתבל

ארגון "אברהם יגל" משדר בלוויין בכל מוצאי שבת את שיעורו של הראשון לציון הרה"ג יצחק יוסף שליט"א בבית הכנסת "אוהל מועד" בשעה 21:30 השיעור יוקרן על גבי מסך ענק. בע"ה תתקיים סעודה רביעית, בחסות "בית הללם"

מקום מיוחד לנשים

בלתי ניתנת

פסוקי תורה

שיעור מרתק ונפלא מפי הרב יוסף-חיים ירמיהו בנושא "שלום בית" כל יום שני ב- 20:30 בבית הכנסת "אברהם אבינו" רח' דוד אלעזר יבנה ערבית לאחר השיעור

פרכה והצלה

משה ויטובה שמיא שיוכו בבריאות ונהורא מעליה בפרנסה טובה, אריכות ימים ושנים טוב ובנעימות, הם וכל משפחתם, וכלל מילי דמיטב, וירוו נחת ושלווה מכל יוצאי חלציהם

רפואה שלימה

לטייל-ביה בר בת פאני ביטון הקב"ה ישלח מזור ומרפא לרנ"ב אבריה ושי"ה גידיה. רפואת הנפש ורפואת הגוף שתחזור לאיתנה הראשון במהרה

כל הישועות והברכות

ליצחק ולידיה הרוני הי"ו שתמו לסעודה הרביעית בלוויין זכות מרן עובדיה יוסף יצ"ל שיתמלאו כל משאלות ליבם לטובה. זכות המצוה תעמוד להם שיתברכו ברפואה שלימה, אושר ובפרנסה טובה, זיווג אגון במרה משורש נשמתם לאורטל, אושרית ודינאל-שמואל הי"ו להבדיל לע"י טובה בת שאוקט ז"ל

כל הישועות והברכות

לאפרים וזיוה כלפון הי"ו שתמו לסעודה הרביעית בלוויין זכות מרן עובדיה יוסף יצ"ל שיתמלאו כל משאלות ליבם לטובה. זכות המצוה תעמוד להם שיתברכו ברפואה שלימה, אושר ושלווה ופרנסה טובה, רפואה שלימה לאהרון בן זיוה ואחיה עזיזי בן אורטל להבדיל לע"י אסנת בת עזיזה ז"ל

פרכה והצלה

מנשה ומירי אסג"ל שיתברכו בבריאות, אושר ופרנסה טובה ובכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות, לשנים רבות טובות ונעימות זיווג אגון לילדיהם שיתגשמו כל משאלות ליבם לטובה ולברכה

פרכה והצלה

לשירה-איילה בת סיגל הקב"ה ישלח מזור ומרפא לרנ"ב אבריה ושי"ה גידיה. רפואת הנפש ורפואת הגוף שתחזור לאיתנה הראשון במהרה

פרכה והצלה

שלאל וסרמלה לבאי שיתברכו בבריאות, אושר ופרנסה טובה ובכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות, לשנים רבות טובות ונעימות שיתגשמו כל משאלות ליבם לטובה ולברכה

פרכות ואיחולים

לנידן ויפית זנדי הולדת הבן נ"י יה"י שיעלה במעלות התורה והיראה ויצליח בכל דרכיו ומעשיו, שיתברך בכל מילי דמיטב. וברכה והצלחה ליוסף ומלכה זנדי לרוני והמר יעקב

פרכה והצלה

לאלי ודליה טרוסי שיוכו לרפואה שלימה ופרנסה טובה באושר, וכלל מילי דמיטב. וירוו נחת ושלווה מכל יוצאי חלציהם וברכה והצלחה לבן-יאיר וסוזנה

פרכה והצלה

לדניאל ומרגלית פנסי שיוכו בבריאות, אושר ופרנסה טובה ובכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות, לשנים רבות טובות ונעימות והצלחה לכל ילדיהם וברכה לשרא, הדר, אילון-חי ונועה. ולנכדות אגם-שרה, נויה ותהל

פרכה והצלה

לע"י הצנועה והענו פנחס ישראלי בן מיסקאל ז"ל ביום ראשון 11 חודש לפטירתו שימליץ טוב בעד משפחתו

פרכה והצלה

לע"י הצנועה והענו אסנת כלפון בת עזיזה ז"ל כה' אייר פקידת שנתה שתמליץ טוב בעד משפחתה

פרכה והצלה

לע"י הצנועה והענו אברהם מוסאי בן יהודה וחנוס ז"ל השבת פקידת שנתו משמרה בשעה 12:30 "בתפילה למשה"

פרכה והצלה

לע"י הצנועה והענו יחיאל אגול בן יוסף ז"ל כה' אייר פקידת שנתו שימליץ טוב בעד משפחתו

פרכה והצלה

לע"י הצנועה והענו שלמה אוהיון בן אליהו ושמוח ז"ל השבת פקידת שנתו שימליץ טוב בעד משפחתו

פרכה והצלה

לע"י הצנועה והענו יחיא אגול בן יוסף ז"ל כה' אייר פקידת שנתו שימליץ טוב בעד משפחתו

פרכה והצלה

לע"י הצנועה והענו יחיא אגול בן יוסף ז"ל כה' אייר פקידת שנתו שימליץ טוב בעד משפחתו

פרכה והצלה

לע"י הצנועה והענו יחיא אגול בן יוסף ז"ל כה' אייר פקידת שנתו שימליץ טוב בעד משפחתו

שבת שלום וזמבדר

רפואה שלימה והחלמה מהירה לכל החולים ובכללם - :

שלמה לארי בן מרים הי"ו משה נאמן בן מרים הי"ו אברהם נאמן בן מרים הי"ו ישראל פרג' רפאל בן מרים הי"ו באביא באבאי בן מורווי הי"ו מרדכי עמרני בן רבקה הי"ו שבתיא מוסאי בן נהיית הי"ו משה משה בן סרווי הי"ו לדיה רוקח בת מנטנה מנב"ת אסתר אהרונ' בת גוהר מנב"ת

יהודה מועלמי בן גיראן ז"ל לירן מלכה ז"ל בן ריטה שתחיה אברהם שריפיאן בן מרים ז"ל אברהם אהרונ' בן שושנה ז"ל אברהם אסולין בן דדא וחיים ז"ל מנחם ישראל בן ניסים ז"ל מרגלית שמואליאן בת שושנה ז"ל נהיית נורית יעקובי בת גולשן ז"ל בבאי מוסאי בן אברהם וזליכה ז"ל

סדר תפילת הפועלים

זמן תפילת שחרית לכתחילה הוא רק לאחר הנץ החמה, והוא זמן ה"זריחה" הנדפס בלוחות השנה. ומצוה מן המובחר להתפלל מיד עם הנץ החמה, וכמו שנאמר "ייראוך עם שמש".

אולם בדיעבד, אם התפלל אדם לפני הנץ החמה, אזי אם היה זה אחר "עלות השחר", שהוא שיעור של שבעים ושתיים דקות (זמניות) לפני הנץ החמה, יצא ידי חובתו. ואם התפלל לפני עלות השחר, לא יצא ידי חובת התפילה, שעדיין הוא זמן תפילת ערבית.

וכשאנו אומרים "תפילה", הכוונה בזה לתפילת העמידה. כי שאר חלקי התפילה, מותר לאמרם אפילו לכתחילה קודם הנץ החמה, לאחר שעלה עמוד השחר.

אך אנשים שהם פועלים, ומוכרחים להגיע למקום עבודתם בשעה מוקדמת בבוקר, כך שאין להם כל אפשרות להתפלל לאחר הנץ החמה, יש להקל להם להתפלל החל מזמן עלות השחר, שהוא כ- 72 דקות "זמניות" לפני הנץ החמה.

מבחינה מציאותית אי אפשר לעמוד ולהתפלל את תפילת העמידה של שחרית מיד לאחר עלות השחר, שהרי צריך אדם להניח תפילין ולקרוא פסוקי דזמרה וקריאת שמע לפני התפילה, ומצות קריאת שמע ותפילין אף הן לא הגיע זמנם עד עלות השחר. נמצא אם כן שעד שיתחיל האדם את התפילה, לא יוכל להתפלל שחרית עד כחצי שעה לאחר עלות השחר. ויש אנשים שדבר זה הוא בגדר בלתי אפשרי עבורם, ובפרט בימות החורף שזמן עלות השחר הוא מאוחר. ולכן כתב מרת הרב זצ"ל כיצד ינהגו אנשים אלה, המוכרחים להתפלל בשעה מוקדמת יותר.

עליהם להגיע לבית הכנסת כתשעים דקות קודם הנץ החמה, ואז יתחילו לקרוא את הקרבנות ופרשת העקדה כנהוג. באופן שיתחילו באמירת "ברוך שאמר" מיד אחרי עליית עמוד השחר. (שהרי אסור להתחיל בברכת "ברוך שאמר" לפני עלות השחר). וכאשר יסיימו את ברכת "ישתבח", (שבינתיים עברו לא פחות משש דקות אחרי עלות השחר), יתעטפו בטלית ויניחו תפילין בברכותיהן. ואח"כ יאמר השליח ציבור קדיש וברכו את ה' המבורך ויתחילו בברכת "יוצר אור" והלאה עד לתפילת העמידה.

וכאשר יגיעו הציבור לתפילת העמידה, יתחיל מיד השליח ציבור את תפילת העמידה בקול רם, ויתפלל רק את שלושת הברכות הראשונות, כולל הקדושה, והציבור יתפללו עמו מילה במילה. ואחר כך יסיימו את התפילה בלחש. ולא יחזור השליח ציבור על התפילה, מפני שזמנם של הפועלים קצר שהם ממהרים למלאכתם. ואם יש להם עוד מעט פנאי, יאמרו וידוי, וי"ג מידות, ונפילת אפים ("לדוד אלקי ה' וכו'). ואם אין להם פנאי, ידלגו את אמירת הוידוי ונפילת אפים, ויאמרו מיד חצי קדיש, ואשרי, ובא לציון, וקדיש תקבל. ויחלצו את הטלית והתפילין תוך כדי אמירת שיר של יום ועלינו לשבח. ויצאו לעבודתם.

ובימי שני וחמישי שהזמן מצומצם, יש להעדיף את קריאת התורה, מאשר לקרוא את הוידוי והתחנונים שאנו מוסיפים בשני וחמישי.

ומובן מאליה שאם יש להם עוד מעט פנאי, כפי שמצוי בדרך כלל, יתפללו ככל ישראל עם חזרת התפילה על ידי השליח ציבור, וכן ישלימו במידת האפשר את כל שאר התפילה. (מין 1)

מכל מלמד השכלתי הסגולה שיש בקללות...

מסופר על אברך אחד שהייתה לו אזכרה/יארצייט לאביו המנוח, בשבוע של פרשת בחוקות. הוא ניגש לבית הכנסת וביקש מהגבאי לאפשר לו עלייה לתורה.

לאחר שהגבאי בדק ברשומות, התברר כי כל העליות תפוסות למעט זו של הקללות. התלבט האברך מה לעשות והחליט לשאול את הרב המכונה: "הסטייפּלר" זצ"ל.

שאל אותו הרב: האם הנך מפחד לעלות? השיב האברך: "לא! שומר מצווה לא ידע דבר..."

פסק לו הרב לעלות לתורה בעלייה של הקללות.

לאחר שכיבד את זכרו של אביו - הגיע מכתב מחו"ל בו נאמר לו כי דודו הוריש לו עסקים וקרקעות בשווי כולל של כחמישים מליון דולר. הוא טס לחו"ל ששה שם כ- חמש שנים וחזר כעשיר גדול מאד.

כשהוא במכונית השרד שלו נפנה מיד לביתו של הרב ובשמחה קרא לעברו: "רבי ראה! עליתי לקללות ושום דבר לא נתקיים בי... - אני איש עסקים מצליח ובחמש שנים האחרונות שילשתי את כספי הירושה..."

הביט בו רבי חיים ארייה ברחמים ופסק: "כל הקללות נתקיימו בך! הפכת מאברך לאיש עסקים - הפסדת את כל עולמך!!!..."

זו ראייה של צדיק...

לאכול מבשר הבנים

"וְאָכַלְתֶּם בֶּשָׂר בְּנֵיכֶם וּבֶשֶׂר בְּנֵיתֵיכֶם תֹּאכְלוּ."

בזמנים הקשים שרבים מבחורי ישראל נפלו ברשת הכפירה של ההשכלה, היה יהודי חסיד שהיה בכל יום היה שופך נחלי דמעות לבל ייתפס אחד מבניו חלילה ברשת הנוראה ויעזוב חלילה את דת אלוקי ישראל...

אכן תפילתו עלתה לו וזכה שכל בניו נשארו יראי אלוקים למקטנם ועד גדולם.

פעם השתתף בשמחה של אחד מבניו, קם ואמר: תודה רבה להקב"ה שנתקיים בי מקרא שכתוב: "וְאָכַלְתֶּם בֶּשָׂר בְּנֵיכֶם וּבֶשֶׂר בְּנֵיתֵיכֶם תֹּאכְלוּ!!". לשמע דבריו תמהו האנשים, הוא

הבין מיד והסביר בדרך צחות: רואה אני הרבה מחברי אשר נפלו בניהם ובנותיהם ופרקו עולם, וכאשר הולכים הם להתארך אצלם אינם יכולים לאכול מבשר הפיגולים המוגש לפניהם...

ואלו אני ברוך ה' יכול לאכול בשר, אצל בני ובנותיי בלי פקפוק וחשש - תודה לך ה'!!!...

הישועה בזכות רשב"י בל"ג בעומר במירון

הוא היה השליח של הסוכנות היהודית, לקרב את הצעירים בני הגולה לאמונה, לארץ ישראל, ליהדות. לאמיתו של דבר הוא לא היה בדיוק "דתי גדול". למעשה, במונחים של כולל אברכים, או ישיבה גבוהה, הוא אפילו היה עם הארץ למהדרין. אבל אתם יודעים, בגולה הרחוקה, זו שהנוער היהודי נולד בה לתוך מערבולת של מושגים נוצריים, ומתירנות מטופשת, גם עם כיפה סרוגה, קטנטנות ממש, עם כמה מושגים ביהדות, ותפילה מזוהרת, אתה נחשב לאדמו"ר גדול. עוזי מרחבי, 25, הקיבוצניק הדתי, נחת שם במדינה האירופאית הצוננת, והחל לאסוף למועדון של הקהילה היהודית במקום, את בני הנוער. והם באו, בנים ובנות, ושתו בצמא את סיפורי הצבא שלו, את מסעי האלונקות, את טקס ההשבעה בכותל המערבי.

הם הביטו בו בעיניים מלאות הערצה, והוא הנהה מכל רגע... הנה הם מתקרבים, עוד מעט נדבר יהדות. אחרי מספר חודשים הוא התחיל לדבר על השבת. לא מדליקין אף מכשיר חשמלי...?

הם חשבו שהם נופלים מרגליהם. מעולם לא שמעו על השבת. אחר כך דיבר איתם עוזי על תפילין, על טלית, על תפילה. הם היו מרותקים.

גם רבקה הייתה נפעמת מגילוי יהדותה. כנערה שגדלה בבית אמיד, אבא יהלומן חובק עולם, היא החלה לשאול שאלה ועוד שאלה. ועוזי ענה. לפעמים הוא קצת התחמק מלהשיב בדיוק, ואז סקרנותה בערה בה כפליים. "יש דברים שהוא מסתיר, או שגם הוא לא יודע" הרהרה בינה לבין עצמה. אחר פחות משנה גמלה החלטה בליבה, היא רוצה להיות דתיה.

עוזי מאד שמח. הסביר לה כיצד לברך על הדלקת הנרות, כיצד מתפללים, דיני כשרות. זה קסם לה. בשלב מסוים הציע לה עוזי - דרך אחד ממכריהם, לבוא עמו בברית הנישואין.

רבקה היתה מאושרת, כמה נפלא. סוף סוף אזכה להקים בית יהודי, וגם עוזי נראה לה האיש המתאים ביותר להגשמת משאלותיה בדרכה החדשה. עוזי העניק לה צמיד כמתנת אירוסין, למרות שעדיין לא התארסו. רבקה יצאה לבדוק שמלת כלה... הכל נראה כמו חלום. עוד מעט מעגל נסגר. עד אותו בוקר, בו פגשה את ידידתה הקרובה חווה'לה. חברתה היתה מרוגשת ונסערת, "אל תשאליו" היא סיפרה לרבקה "חזרתי אתמול מסמינר ליהדות אני המומה. התורה אמת, היא ניתנה מן השמים ויש הוכחות לדבר. איזה גילויים חשפו לנו שם, איזה רמה של הרצאות, בקיצור אני החלטתי לחזור בתשובה עד הסוף".

"מה פרוש עד הסוף?" שאלה רבקה.
"שלא תתפלאי אם תגלי שהפכתי לאשה חרדית, כמו אותן במאה שערים..." רבקה היתה המומה.

החרדים תמיד נידמו לה משונים כאלה. מעולם אחר. "אבל חווה'לה היא בחורה חכמה וחברה טובה, ומעבר לשיגעון שלה להתחרד, אני חייבת לבקר בסמינר שהיא היתה בו...". כך חשבה. תוך יומיים נרשמה לסמינר דומה וחזרה לא פחות המומה מחווה'לה.

"תשמע עוזי, החלטתי לקבל עול מצוות בצורה הכי מושלמת שאפשר... כולל כיסוי ראשי".

עוזי נדהם. הנה היא "בורחת לו" למאה שערים. "אם אתה שותף אמיתי שלי, תקבל את זה ונעניק לילדינו את החינוך הטהור והאמיתי... חלילה וחס להחזיק את מכשיר התועבה בבית!".

זה היה גדול על עוזי. הוא כקיבוצניק דתי, לא היה בנוי לסגנון של מאה שערים. עם כל הכבוד.

הם נפרדו. יותר נכון, היא ביקשה להיפרד... עוזי הסכים. הסכים!!!! אולי!!!

רבקה עלתה ארצה ואחרי שנה שידכו לה את מוטי. איש מחשבים שחזר בתשובה, גם הוא בעקבות סמינר דומה שנערך בישראל. מוטי מסר נפשו מיד על לימוד תורה ועל זיכוי רבים. למד ולימד וקירב לבבות של רבים לאבינו שבשמים. היא היתה מאושרת. יהדות נטו, עד כלות הכוחות.

השנים חלפו שנה ועוד שנה. אין זרע של קיימא. אין דור המשך. הדאגות החלו מנסרות את ליבה ואת ליבו. 10 שנים ללא ילדים... ואז החלו הטיפולים. כשלוש אחרי כשלוש. 17 שנות נישואין עקרים. שברון לב ענק. הכריות ספרו את דמעותיה. בציון הרשב"י

בל"ג בעומר בשנה שעברה, היא הבחינה באחד מגדולי הדור שביציאתו מן הציון העטיר ברכות בחן ובאהבת ישראל. היא הצליחה להגיע אליו ולחוש באוזנו "כבוד הרב, אני נשואה 17 שנה, ברכני הרב בזרע של קיימא. מדוע אני חשוכת בנים?".

הצדיק עצם את עיניו ואמר "פשפשי במעשיך, האם אי פעם היה לך שידוך שהתבטל והבחור מקפיד?". עיניה התמלאו דמעות. "בר יוחאי נמשחת אשריך".

כן, יתכן מאד שעוזי מקפיד. מי יודע. היא חייבת לאתר אותו. זמן רב חלף מאז. השליחים שלה מצאו אותו. לא יאומן, עוזי אף הוא התחרד, והיה לאביהם של שבעה תינוקות של בית רבן. "כן, אני נזכר בשידוך ההוא באירופה". הסבירו לו שהוא חייב לגשת לבית הדין הגדול של העיר, שם ישבו זקני הדיינים, ולהודיע להם שהוא מוחל לה מחילה גמורה. עוזי הוא צדיק ונסע לביה"ד. נשיא בית הדין הביט בעיניים חוקרות ושאל "כבודו מקפיד על הכלה ההיא, רבקה?".

"לא, חלילה" השיב עוזי. "אז תגיב בפה מלא שאתה מוחל, ותרגיש גם בליבך מחילה גמורה" ביקש אב בית הדין.

"אני מוחל לה בלב שלם, ממש בלב שלם ואני מתפלל שהקב"ה יזכה אותה בזרע של קיימא. אם זה תלוי בי אז אנא תענו אמן". הם ענו "אמן".

שנה אחר כך נקמו מוטי ורבקה בן וקראו לו "שמעון". "בר יוחאי נמשחת אשריך".

למדנו מבר-יוחאי לא להקפיד, להגיע לשיא תיקון המידות שבין אדם לחבירו.

(אחינו")